

Het leven is niets, de eeuwigheid is alles!

BID VOOR DE ZIEL

van Mevrouw

EMILIE VAN QUEKELBERGHE

echtgenote van Mijnheer

RENÉ DE WINTER

geboren te IJzendijke, de 26 november 1882 en
godvruchtig overleden te Eine, de 21 september 1956,
voorzien van de

Troostmiddelen onzer Moeder de H. Kerk.

*Zij was lid van de Confreriën van het H. Hart,
de H. Barbara en de H. Antonius.*

De duurzame afgestorvene wist dat voor haar ziekte geen menselijke hulp te vinden was. Alle middelen werden aangewend maar te vergeefs. Met bewonderenswaardige kalmte en diep geloof richtte zij zich tot God: Graag zou ik nog enige jaren blijven bij man en kind, maar Uw Wil geschiede, en niet de mijne!

De deugden die een mens beoefent, vormen 's mensens waarde in het oog van God; zalig de mens die zijn leven zo opvat dat alles er naar deugd en eeuwigheid wordt gericht.

Duurbare Echtgenoot, Dochter en Familieleden, gij weet hoe ik bij U leefde, immer bezorgd om uw geluk, thans verlaat ik U, maar denk er aan dat de dood maar een korte scheiding is en dat we elkaar terug zullen zien bij God. Stort daarom geen nutteloze tranen op mijn graf maar brengt er uw gebeden.

Mijn Jezus Barmhartigheid! (300 dag. afl.)

Drukk. Hoste, Eine

Mijnheer René DE WINTER,

Mejuffer Godalieve DE WINTER,

Mejuffer Marie VAN QUEKELBERGHE,

Mijnheer en Mevrouw François VANDERPERREN-VAN QUEKELBERGHE,

Mijnheer Oscar DE WINTER-DE TIER-VAN PARLUS,

Mevrouw Omer DE WINTER-MAËS,

Mijnheer en Mevrouw Pierre LE CHARLIER-DE WINTER,

haar zusters, schoonbroeders en schoonzusters;

Mijnheer Claude VANDERPERREN,

Mijnheer en Mevrouw Raymond FAMELAER-DE WINTER en kinderen,

haar neven en nichten;

De familiën VAN QUEKELBERGHE, DE WINTER, DHOOGHE en DHONDT;

Gevoelig aan uw blijken van deelneming in hun
pijnlijke rouw, bieden Ued. hun innige dank.

*haar echtgenoot;
haar dochter;*